

PARAL·LEL

LA REVISTA DEL PARAL·LEL, EL CARRER DE BARCELONA • LA CALLE DE BARCELONA • THE STREET OF BARCELONA

www.zonasec.cat

· DESPATXET

Peyu Humorista

"Ja hem anunciat que farem quarta temporada d'El búnquer", i a més a més, anirà acompanyada d'una gira per diversos teatres de Catalunya" (pàg. 8)

Històries del Paral·lel

Parades de bus
anys 70 (pàg. 4)

Pioneres

Teresa
Claramunt
(pàg. 11)

El conte del mes

Encara no
(pàg. 14)

Foto: @enpeyu

Compro oro, plata, relojes de 1ras marcas, monedas, lingotes, papeletas de empeño y móviles

93 001 00 00

63 344 96 24

@barcjoyeria

FINS
A 40€ PER
GRAM
D'OR

¡VISÍTANOS!

JOYERÍA BARC, tu joyería de confianza en Barcelona
JOYERÍA BARC (Rda. Sant Pau, 79, esq. Manso) • JOYERÍA LA FAMA (Paral·lel, 97)

APUESTAS DEPORTIVAS

MINI CASINO

ABIERTO TODOS LOS DÍAS DE
9,00 A 4,00 DE LA MADRUGADA

APOLO

NOU DE LA RAMBLA, 109-111 • PARAL·LEL, 61
TEL. 93 329 01 28

Sumari

- Editorial pàg. 3
- Històries del Paral·lel pàg. 4
- Nous trens L1 pàg. 6
- L'Entrevista pàg. 8
- La foto retro pàg. 10
- Teresa Claramunt pàg. 11
- Cartellera de teatre pàg. 12
- Espai tecnològic pàg. 13
- El conte del mes pàg. 14

Editorial

“Tempus fugit”

Per fi vacances, fora lligams, fora obligacions de la feina i de casa. Fora vestimentes convencionals, sabates incòmodes i tot el demés. Ara toca Pirineu, Costa Brava o la fi del món. Però ens emportem un objecte, i la seva ombra invisible, que passarà del món de les obligacions al de les vacances, quan precisament ha estat el que més ens ha esclavitzat i agafat pel coll: el rellotge, el portador d'una magnitud física. És curiós i significatiu veure'ns amb samarreta de tirants, pantaló curt i xanquetes i amb el rellotge al canyell o a la butxaca incrustat al mòbil.

Va ser la Revolució Industrial qui va imposar els horaris. L'entrada i sortida de les fàbriques i els seus canvis de torn van obligar a mesurar el temps amb precisió. No es podia anar a la fàbrica a trenc d'alba i sortir-ne a mitja tarda. Es necessitava precisió. Així vam passar del rellotge del taller, al del menjador de casa i al que portem al canyell o a la butxaca.

Si una persona viatgés en el temps i anés a parar a un poble medieval i preguntés a algú: “A quin any som?”, el vilatà quedaria desconcertat. Podria saber el dia de la setmana comptant que diumenge hi ha misa, però si se li preguntés quina hora és, es fotaria a riure. En aquells temps, si el campanar de Ripoll tocava les 12 del migdia, a Montpeller ho podia fer 10 minuts abans o 20 després. Ningú sabia quan eren les 12:00. El rellotge de Sol era el que més es podia aproximar i allà acabava tot.

El poeta llatí Virgili ens va deixar: “*Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus*” (Però fugit mentrestant, fugit irremediablement el temps). Nosaltres sí que no fugim d'ell...

Preocupa't només de les coses que de veritat importen, de vendre la teva casa, ens ocupem nosaltres.

TRUCA'NS... VALORACIONS GRATUÏTES

REDPISO ESTUDIO NUEVO SANT ANTONI

C/ Calàbria nº16, Tenda 1

Tel. 664 689 452 / 93 611 23 80 / santantoni@redpiso.es

Edita: Gràfiques Sertsem, SL • Dipòsit Legal: B-7596/2012 • Tirada: 5.000 exemplars

Carrer Tamarit, 134, 2n, 2a • 08015 Barcelona • Telèfons: **699 73 97 79** / 93 451 12 92

E-mail: zonasec@hotmail.com • www.zonasec.cat • Direcció: Enric Mestres

Redacció: David García Mateu, Anna Iñigo, Ernest Millet, Barbara Kiessling, Enric Mestres

Col·laboradors: Toni Oller, Enric H. March, Víctor Carbonell, Paco Pàmies, Xavier Theros, Roberto Román

Fotografia: Redacció • Maquetació: Enric Mestres (GSSL)

PUBLICITAT: Francisco Rojo: Tel. 616 25 63 43 (de 17 a 24h)

zonasec@hotmail.com / Ernest Millet: 699 27 18 25

PARAL·LEL OH! No es fa responsable de les opinions publicades en aquesta revista.

Aquesta publicació
forma part de:

Històries del Paral·lel

Senyalitzadors de parada de bus (Anys 70)

Tota la ciutat va veure, a partir de 1969, l'instal·lació d'un nou disseny de parades d'autobús

La màquina de xiclets va ser un dels elements de la parada que es va fer més popular entre la població

Amb l'arribada dels anys 70 els indicadors de les parades d'autobús de la ciutat van canviar lleugerament el seu disseny. Disposaven de tres elements molt característics adossats al pal que marcava el lloc on s'aturava l'autobús.

El primer era un panell destinat a publicitat que ocupava la part superior sota l'antic logotip dels Transportes Públics de Barcelona. El segon era una tira estreta de color blanc sobre el que hi figuraven en color negre els numeros/lletres identificatives de les línies que hi paraven. El tercer era un altre panell de metall i giratori, d'uns 50 x 70 centímetres de superfície i de color groc fosc, que tenia finalitat informativa i sobre el que hi figuraven afixats tots els trajectes i els horaris de primera i darrera sortida de les línies que s'hi aturaven. La reversibilitat del panell permetia col·locar informació per les dues bandes i el ciutadà podia fer-lo girar si la línia que buscava no figurava en la primera cara que visualitzava. El pal de parada amb publicitat que tant veiem als anys 70 i 80 tenia la denominació de Vidal Hospital. El seu nom ve d'un contracte subhasta que va ser convocat per l'empresa Tranvies de Barcelona l'any 1959 per explotar un nou servei de publicitat a les plaques indicadores de les parades. Aquest contracte va ser atorgat al senyor Miguel Vidal Hospital, que en va fer el disseny. I va ser l'empresa Compañía de Cons-

Foto: Català Roca

1971. En aquesta magnífica imatge captada pel fotògraf Francesc Català Roca es poden veure els elements bàsics que configuraven els pals de senyalització de les parades d'autobusos: un panell giratori i una dispensadora de xiclets

trucciones i Moldes Metàlics, S.A. (C.O.M.M.E.T.S.A.) qui les fabricava.

Unes parades modernes per al seu temps

El març del 1969 es van començar a veure les primeres parades d'aquest tipus instal·lades al carrer Balmes, un article d'opinió de *La Vanguardia* (13 març 1969) les descrivia com a parades més ostentoses i visibles de les que hi havia en aquells temps, amb un desplegament d'elements molt visibles i col·locats tots ells en sentit perpendicular. Tan grans que el ciutadà no tenia cap altre "remei" que parar per contemplar aquests monuments.

1975. Una imatge de la Rambla amb el senyalitzador de la parada d'autobús de la plaça del Teatre

La major part de la parada l'ocupava un cartelló amb un anunci, a certa altura, perquè es veiés millor la publicitat.

La màquina de xiclets

Finalment, l'altre element característic era una màquina dispensadora de xiclets, també de tonalitat groga més clara, que quedava situada a la part baixa del pal. Una obertura, protegida per un vidre reforçat amb una trama metàl·lica per la part interior, permetia veure la quantitat de mercaderia consistent en xiclets de bola de colors diversos. El preu de cada unitat era d'una pesseta. S'introduïa la moneda per una clivella, s'accionava horitzontalment un petit dispositiu mecànic i el xiclet de bola (sense embolicar) queia dins d'un petit

El Pegaso 6035 fabricat per ENASA entre 1964 i 1981

calaixet des d'on l'usuari el podia enretirar. A l'altra banda de la màquina, hi havia un botó de recuperació de moneda i un altre petit receptacle per a les monedes defectuoses. Avui a molts ens poden semblar antihigiènic aquests xiclets subministrats sense embolcall que romanien qui sap quant de temps dins la màquina. Cal pensar que eren renovats periòdicament, però també és cert que la gent tenia aleshores menys manies i exigències que avui. **BARCELOFÍLIA**

Detall dels indicadors amb el recorregut i horaris

Comida casera Argentina - Carnes de importación - Vinos Argentinos - Pastas rellenas
Pizzas caseras - Empanadas - Postres caseros
Desayunos - Eventos - Caterings

Carrer Vila i Vilà, 53 • 08004 BCN (Poble-sec) • Reservas: 933 284 692 • Instagram: @lafronterabcn

Trens més accessibles i sostenibles a l'L1 del metro

S'ha posat en servei el primer dels 24 nous trens de la sèrie 8000, que aniran substituint als que circulen actualment de la sèrie 4000

La línia L1 del metro sumarà fins a 24 trens nous que substituiran els que circulen actualment per aquesta línia de la sèrie 4000. Es tracta de trens de la sèrie 8000, més accessibles i sostenibles. La previsió és que per finals de 2023 s'incorporin al servei el 50% dels adquirits, per poder eliminar tot l'amiant dels vehicles del metro.

L'adquisició d'aquests nous trens es fa seguint els criteris de sostenibilitat i accessibilitat, amb l'objectiu de reduir més de 17.000 tones en emissions de CO2 de cara al 2025, en línia amb el Pla Estratègic de TMB. És per aquest motiu que els trens destaquen per la seva estructura lleugera, el baix consum energètic, la fiabilitat tècnica, facilitat de manteniment i millor filtració d'aire.

Respecte a l'accessibilitat dels espais interiors i la resta d'elements s'ha comptat amb la supervisió de representants i tècnics d'organitzacions de persones amb discapacitat i mobilitat reduïda. A més dels avisadors lluminosos i sonors ja coneguts, les portes i els passadissos són més amples, els quatre espais per a persones amb mobilitat reduïda estan sensoritzats i les portes més pròximes tenen obertura automàtica en totes les estacions. Exteriorment, les portes estan diferenciades amb el color vermell.

Dotats amb els sistemes més moderns

Els nous trens també es distingeixen per avançar en la digitalització, amb nous sistemes d'informació amb més pantalles digitals i càmeres de videovigilància en

temps real. A més, destaquen pel seu baix nivell de soroll i la disponibilitat de ports USB per a la càrrega de dispositius mòbils. Altres innovacions de la sèrie 8000 són la facilitat d'accés o la il·luminació 100% led.

Objectiu: reduir més de 17.000 tones en emissions de CO2 de cara al 2025

Ha estat la compra de material ferroviari més important de la història de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) amb una inversió de 318,85 milions per un total de 50 trens, sumant els de la sèrie 7000 que ja es van posar en servei a l'L3 el passat març i 24 més de la sèrie 8000 per a l'L1, dels quals el primer d'ells és el que ara ha entrat en funcionament. **REDACCIÓ (Font Ajt. BCN)**

Es flexibilitza el límit a 30 km/h en entorns escolars

El límit de velocitat a 30 km/h en entorns escolars situats en carrers de la xarxa bàsica deixarà d'aplicar-se fora de l'horari lectiu i el calendari escolar. La limitació a 30 km/h passarà a tenir vigència de dilluns a dissabte, entre les 7 i les 22 hores. De nit i durant els diumenges i festius i el mes d'agost, els vehicles podran circular a la velocitat màxima permesa en aquestes vies: 50 km/h.

L'objectiu és continuar garantint la seguretat dels infants i flexibilitzar la mesura quan els accessos als centres estiguin tancats. La senyalització es modificarà a partir

del mes d'agost i els treballs duraran quatre setmanes.

Són 33 trams de carrers de la xarxa bàsica que passen per davant de centres escolars. En 12 d'ells, hi ha un control de radar, i també s'adaptaran els límits de velocitat. Se sancionarà els vehicles que superin els 50 km/h o els 30 km/h quan correspongui.

Nous radars pedagògics

Paral·lelament, s'han començat a instal·lar 28 radars pedagògics nous a l'interior de la ciutat. Està previst que entrin en funcionament durant els pròxims mesos per sensibilitzar les persones conductores sobre la velocitat a la qual circulen. **REDACCIÓ (Font Ajt. BCN)**

2.400 MILIONS D'EUROS, PER A LA GESTIÓ DE L'AIGUA.

L'AIGUA NO CAU DEL CEL

El canvi climàtic provoca l'absència de pluja i períodes de sequera que seran cada cop més freqüents al nostre país. Això significa que hem de gestionar l'aigua millor que mai.

El Govern de Catalunya impulsarà la inversió de més de 2.400 milions d'euros en el Pla de gestió de l'aigua per augmentar-ne la producció, duplicar-ne la capacitat de la dessalinització i la regeneració, i modernitzar l'eficiència del regadiu.

Estalviar-ne és cosa de tothom.

sequera.gencat.cat

 **Generalitat
de Catalunya**

**Per la sostenibilitat,
sempre endavant**

L'entrevista

Peyu

(Humorista)

“El doble objectiu de l’humor en català: que la gent s’ho passi bé i que convidi a la crítica”

En Peyu, humorista osonenc, ens explica des d’“El búnquer” quins són els objectius de l’humor i com trencar amb els seus límits, en una societat cada vegada més “políticament correcta”.

Qui és en Peyu?

És una de les preguntes més complicades que m’han fet. Soc humorista, em dedico a intentar arrancar projectes i passar-m’ho bé fent la meua feina; que és fer riure a la gent. Això ho vehiculem a través de la ràdio, la televisió, el teatre... I després tinc altres projectes com per exemple fer formatge. No sé ben bé què soc, però oficial podríem dir que humorista.

Com neix el projecte d’“El búnquer”?

El búnquer va sorgir del mateix espai on es roda el programa. Aquest espai està just al costat d’on gravàvem *Bricoheroes* amb en Jair. Això abans era un niu de merda, més merda de la que encara hi ha, i sempre deïem que haviem d’aprofitar aquest espai. Jo feia temps que tenia ganes de fer ràdio clandestina, perquè a vegades sembla que l’entorn polític i social et trasllada a l’època clandestina i franquista. Com abans que haviem de fer coses d’amagat. Llavors pensàvem que estaria bé fer algun programa des d’un lloc així que no se sap ben bé on és, des de la clandestinitat. Amb aquesta idea, en aquest espai, doncs va sortir.

L’humor respon a la necessitat de despertar la crítica a la nostra societat?

Els humoristes tenim un deure, i tota la gent que ens escolta, o la gran majoria, busca que fem riure... però també anar més enllà. Fer riure per fer riure no serveix de

Foto: Aina Pizarro

En Peyu al programa ‘El búnquer’ de Catalunya Ràdio

res, és important poder “colar” també alguns missatges i fer reflexionar. Més que explicar la teua manera de veure el món, es tracta de poder-se qüestionar algunes coses.

I fer humor en català? Què implica?

Aquesta és una pregunta que només ens fem al nostre país: vostè perquè parla la seva llengua? Doncs perquè és la meua. I sí que és veritat que de les coses que em sento més orgullós amb *El búnquer* és haver arribat a un públic molt heterogeni, perquè ens escolta un públic molt divers i de moltes edats diferents, però especialment nanos molt joves de vuit, deu o dotze anys que s’han aficionat a escoltar el programa. Em sento orgullós d’això perquè, en primer lloc, consumeixen contingut en català i no ho deixem tot en mans de youtubers castellans, que més que castellans a mi em preocupa el contingut banal que fan.

Arrelament amb el territori. L’humor de poble és millor?

No hi ha un humor millor o pitjor, però és interessant que s’expliqui el país des dels diferents punts de vista que hi ha. El país per petit que sigui és molt gran, i hi ha gent molt diversa. La indústria audiovisual està tota, o gairebé tota, centralitzada a Barcelona i, per tant, és lògic i natural que la majoria dels punts de vista siguin més centralistes en aquest sentit. Però que hi hagi productes com ràdios públiques fora de Barcelona crec que és interessant, per la mateixa ràdio més enllà del que es faci. I crec que això la gent ho nota, el segell propi que tenim amb els productes que fem des del

Corral de l'Humor, que és la productora que tenim. **Disposar d'una productora amb segell propi fa que pugueu estirar una mica més els límits de l'humor?** Els límits de l'humor, desgraciadament, en la societat en la qual estem són iguals per a tots. I al final no ens hem d'oblidar que l'humor serveix per qüestionar coses. Crec que a vegades ens estem equivocant una mica amb allò que considerem políticament correcte, i amb la visió de què només hem d'atacar sempre cap amunt. Òbviament, està bé atacar als grans estaments socials, com l'Ibex-35, l'església i a tots els qui han dominat el "cotarro" sempre. Però tampoc ens hem d'oblidar de poder-nos riure dels petits, i nosaltres els primers.

"L'objectiu principal de l'humor és que la gent s'ho passi bé. Perquè si només reflexionem, estem fent filosofia"

Som massa políticament correctes els catalans?

No crec que sigui una cosa exclusiva dels catalans, crec que és una tendència general de la societat. Ens han venut una mena de modernor, i sobretot a la gent jove, que em fa molta por que els hi estan intentant inculcar una visió de ser respectuosos amb tothom. I m'explico. Perquè hi estic totalment d'acord, però crec que hem de ser curosos a nivell de legislació, de tarannà i de tracte i converses, però l'humor ha d'anar per uns altres camins.

I quan algú s'ofèn, o sorgeixen polèmiques, com les gestioneu?

És complicat, i ho vas fent com pots. Hi ha un exemple molt clar. En un capítol del final de la segona temporada de *Bricoheroes*, en Jair i jo, junt amb l'equip, reflexionem sobre la paritat del programa, perquè l'estàvem fent dos tios. En un capítol final sortia una noia vestida amb bikini i talons, a entregar-nos un diploma al programa menys paritari de la història de Catalunya. Amb això emulàvem una mica el que passa a la Fórmula 1—que és fastigós—, perquè és una imatge denigrant de la dona. I aquest gag va acabar a una compareixença del parla-

ment i tot, i el gag no busca riures de les dones, en cap cas!, el que busca és trobar algú mínimament intel·ligent a l'altra banda, que pensi: "hòstia, obrim el debat de per què avui en ple segle XXI encara hi ha premis on surten dones amb bikini". La crítica és aquesta.

L'objectiu de l'humor busca també fer crítica i reflexió?

A veure, l'objectiu principal de l'humor és que la gent s'ho passi bé. Perquè si només reflexionem, estem fent filosofia. Però la crítica i la reflexió també formen part d'un dels nostres objectius, mentre fem riure. Més enllà dels projectes televisius, quan creem un espectacle, una de les filosofies que apliquem és que la gent marxi diferent de com han entrat. La gent ha d'haver rigut, però també s'ha d'haver endut alguna cosa.

On podem veure en Peyu pròximament?

Ja hem anunciat que farem quarta temporada d'*El búnquer*, i a més a més, anirà acompanyada d'una gira per diversos teatres de Catalunya. També m'ha fet molta il·lusió tornar, aquest passat mes de juliol, a Barcelona amb *L'Il·lusionista*, amb sis funcions al Teatre Coliseum. La primera temporada va ser un èxit, i aquesta segona també ho ha estat! **REGINA RIGAU (El Monocle)**

Foto: @enpeyu

En Peyu al programa 'Bricoheroes' de TV3

LEONÉS 2

SNACK BAR • CERVECERÍA

Abierto de 9 mañana a 2 madrugada

COCINA PERMANENTE - MENÚ DIARIO

Tel. 93 172 46 69

nº 120 - c/ Nou de la Rambla - nº 146

BRASERÍA - RESTAURANT

Especialidad en:

CARNES GALLEGAS Y PESCADO

Jueves y viernes de 18 a 1 h.

Sábados de 11 a 16 h. y de 20 a 1 h.

Domingos de 11 a 16 h.

Tel. 93 329 11 54

1917. Joves a la platja de la Barceloneta / A. Merletti / AFB

1934. Nedadores / Pérez de Rozas / AFB

NACHO

Pintor Decoratiu

PINTOR DE BARRI · INTERIORS · EXTERIORS · TRACTAMENTS DE FUSTA
MOBILIARI · DECORACIÓ · ALTA DECORACIÓ · ESTUCATS
NACHO GUILERA DE RIQUER · 687 38 05 58

Catalanes pioneres

Teresa Claramunt i la Societat Autònoma de Dones de Barcelona

Teresa Claramunt Creus (Sabadell, 1862 - Barcelona, 1931). Teixidora, anarcosindicalista i feminista, va lluitar tota la vida per la defensa dels drets de les dones. El 1884 va fundar la Secció Vària de Treballadors Anarcocol·lectivistes de Sabadell, i el 1892 va crear, amb l'ajuda de la maçona i republicana Àngeles López de Ayala i l'espiritista Amalia Domingo, la Societat Autònoma de Dones de Barcelona, considerada com la primera institució feminista del país. Pel seu activisme va ser represaliada i detinguda amb freqüència.

El 1896 va ser condemnada en el que és conegut com Procés de Montjuïc i va ser desterrada a Londres, on va forjar una gran amistat amb l'anarquista Teresa Mañé. Va ser empresonada per participar en la Setmana Tràgica del 1909. A principis del segle XX va fundar diverses publicacions, com *El Productor*, i el 1905 va publicar *La*

Teresa Claramunt

mujer. Consideraciones generales sobre su estado ante las prerrogativas del hombre (1905), en què plantejava l'equiparació salarial entre homes i dones. A l'article *A la mujer* deia: "Dejaos, amigas mías, de estas mentiras que os enseñan las religiones todas. Desterrad lejos, muy lejos, estas preocupaciones que os tienen, como a los esclavos del siglo XIII, con un dogal que no os deja moveros para que no penetréis en la senda de la razón. Mi voz no llega a todas vosotras, queridas compañeras; pero seáis quienes seáis las que leáis estas

líneas que dicta un corazón que siente y un cerebro que piensa, no olvidéis que la mujer debe preocuparse por su suerte, debe leer los libros que enseñan, como lo son las obras ácratas, debe asociarse con sus hermanas y formar cátedras populares donde aprender a discutir o para ir aprendiendo lo que nos conviene saber". REDACCIÓ

 MANZANOS
RESTAURANTE PERUANO
Cocina tradicional

PERÚ
en el
PARAL·LEL

MENÚS MEDIODÍA

Abierto de martes a sábado:
de 13 a 17 y de 20 a 24 h
Cocina de 13 a 15,30 y de 20 a 22 h

 Machu Picchu

 Ceviche

 Pisco Sour

Comte Borrell, 6 (junto al PARAL·LEL)
Tels. 93 382 60 45 - 653 212 855

farmacia **Elkano70**

**DERMOCOSMÉTICA
INFANTIL
CUIDADO CAPILAR
SPD**

(Servicio Personalizado
Dosificación)

**OBERT
12 HORES**

Dilluns a Divendres 8.30-20.30
Dissabtes 9.00-14.00

Elkano, 70 (esquina Radas) - 08004 Barcelona
Tels. 93 441 60 91 / 650 48 31 57
farmaciaelkano70@gmail.com

CERVESES VINS VERMUTS

BAR CALDERS

C/PARLAMENT 25 SANT ANTONI BARCELONA

Cartellera de Teatre al Paral·lel

TEATRE CONDAL www.teatrecondal.cat

Un amor particular (fins al 6 d'agost)

La noche de los muertos vivos

(del 22 de setembre al 5 de novembre)

TEATRE VICTÒRIA www.teatrevictoria.com

Baile de bestias (20 setembre a 1 d'octubre)

TEATRE APOLO www.teatreapolo.com

Lola, el musical (del 31 d'agost al 24 de setembre)

El humor de mi vida (de l'1 al 24 de setembre)

PARAL·LEL 62 www.paral-lel62.cat

Uros Peric (diumenge 27 d'agost)

La fiesta de la cumbia deluxe edition (31 d'agost)

TEATRE METAMORFOSIS (ex-Oracles Theatre)

La Bambola Cabaret (11 i 25 d'agost)

Noche de monólogos (dijous i divendres d'agost)

TEATRE TANTARANTANA www.tantarantana.com

Estimadíssims malvats (13 setembre a 8 d'octubre)

RCE
STUDIOS

106.9FM

La Ràdio Catalana de la Cultura i l'Esport

La ràdio que t'envolta

Telèfon de directe: 93 468 55 55

RCE

SE ABRE EL TELÓN, todos los viernes de 17h a 18h
en RCE **106.9FM** y por internet: www.rce.cat

El espacio de radio **SE ABRE EL TELÓN** està dirigitado y presentado por
LINO RUÍZ. Un programa especializado en la crítica de teatro, musical y
cine. Regalamos entradas de teatro y conciertos musicales.

L'Espai tecnològic

El cotxe volador

Els que ja tenim certa edat recordem amb un somriure grans pel·lícules que han fet història en el món del cinema com el musical *Chitty Chitty Bang Bang* (1968) o, més endavant, la mítica *Blade Runner* de Ridley Scott (1982) que va crear un abans i un després en la ciència ficció. Totes dues pel·lícules, a part de ser mites de Hollywood, tenien un tret en comú: els cotxes voladors. Doncs si els submarins imaginats per Jules Verne a *Vint mil llegües de viatge submarí* (1869) es van acabar convertint en realitat, aquest cop no és diferent.

Ara ja podem dir que els cotxes voladors existeixen. Tal com sona. I així ho ha confirmat l'empresa Next Future Mobility: el seu cotxe volador Aska A5 ja està certificat per la FAA (Federal Aviation Administration) i estarà disponible a partir de 2026 podent-se fer reserves d'ara endavant.

L'Aska és un vehicle elèctric d'enlairament vertical com els drons (eVTOL) i pot ser ocupat per fins a quatre passatgers. Al més pur estil James Bond –personatge

Elèctric, ecològic, silenciós i sense crear caravanes, així és el nou cotxe volador

curiosament creat per l'escriptor Ian Fleming, el mateix escriptor de *Chitty Chitty Bang Bang*–, té unes ales retràctils que es despleguen i li permeten aixecar el vol en cinc segons, agafant velocitats màximes de 240 Km/h amb una autonomia extensible d'uns 400 Km.

El seu funcionament és molt senzill, el condueixes amb les ales plegades per carreteres i un cop estàs en un vertiport (aeroport per a drons i vehicles similars) indiques el destí i el poses en modus de vol. Llavors es despleguen les ales i de la resta s'encarrega el mateix vehicle ja que funciona de forma autònoma, és a dir, sense instruccions del pilot ni de l'exterior.

El preu de sortida es calcula que serà d'uns 740.000 euros, poc assequible per a la majoria de butxaques. Però com tot, es tracta d'un primer pas que arrossegirà als competidors a sumar-s'hi, podent canviar així el futur del transport i la sostenibilitat.

VÍCTOR CARBONELL (@megavictor)

Paddock®
MOTARD BAR CON TERRAZA
de martes a jueves de 18 a 2h
viernes y sábado de 18 a 3h • domingo de 18 a 2h
BUENA CERVEZA Y BUENA MÚSICA
Celebrando **30 años** de buenos momentos
en vuestra compañía ¡GRACIAS!
Av. Paral·lel, 92 Tel. 93 329 51 42

LAS MAÑANITAS
TexMex · Comida Mexicana

Gran Via Corts Catalanes, 715 (esq. Sicília) • Metro: Monumental
Tel. 93 231 22 20 - 618 606 572 • www.lasmananitas.es
A los clientes que vengan del Paral·lel ¡CHUPITO GRATIS!

 soyma
SERRALLERIA

C/ Parlament, 35 – Barcelona 08015
93 441 08 66 ☎ 93 443 99 77

URGENCIAS 629 31 65 11

El conte del...

PARAL·LEL

Encara no

L'escriptor del barri, Isaac Cortés, ens ha enviat un conte on ens parla de les coses que passen al més enllà...

En Joan Sorigosa jau en el llit de mort. La consciència ja fa estona que l'ha abandonat, una barreja de drogues li està aplanant el camí cap al més enllà, o això és el que han dit els metges. Les dues

úniques persones que el vetllen, són el Jordi i l'Artur, els seus dos fills. Esperen impacients que traspassi per gaudir d'una herència que els farà viure de rendes. Abans de perdre el coneixement, en Joan Sorigosa li ha demanat a l'Artur que li acosti una llibreta antiga que guardava dins de la tauleta de nit. En Jordi ha preguntat què hi ha dins del bloc. *No n'heu de fer res, dròpols malcriats!* Ha sigut la darrera frase d'en Joan Sorigosa abans de tancar els ulls. Ara camina pels llimbs amb la llibreta entre les mans. El més enllà se li acosta, veu una llum menys brillant del que esperava.

Al fons intueix una silueta, pensa que potser és la seva dona, però s'estranya que l'estigui esperant, perquè s'odiaven a matar. Com més a prop té la silueta, més clar li queda que no es tracta d'ella. De seguida identifica la figura. Una dalla a la mà dreta, i una túnica amb caputxa que cobreix el cos d'un esquelet ben dret. És la Mort, que li diu en un to solemne: *T'ha arribat l'hora, Joan*. Ell li respon que no hi està d'acord. La Mort somriu, està acostumada a aquest tipus de resposta i l'ignora, però ell insisteix

i li demana que llegeixi el contingut de la llibreta. La Mort se'l mira estranyada, però accedeix, segurament perquè agraeix qualsevol contratemps en una feina rutinària que fa una eternitat que l'avorreix. Així que, ho llegeix en veu alta: *semàfors en vermell, 42 dies i 16 hores. Cues a la seguretat social, 14 dies i 2 hores.*

Sales d'espera, 8 dies. Retencions de trànsit,

81 dies. Esperes innecessàries a restaurants, museus, aeroports i estacions

de tren de rodalies...55 dies. Total:

200 dies i 18 hores. Què és tot

això? Pregunta ella. És el temps

que m'han fet perdre els altres,

entengui que no és culpa meva

i que mereixo viure aquests 200

dies i 18 hores. La Mortriu. En

Joan Sorigosa, home de negocis

implacable, li diu que a ell no li

fa gens de gràcia i que està molt

descontent amb el servei que se li

està donant, que vol parlar amb el seu

superior per interposar una demanda. La

Mort titubeja, i és que mai havia tingut una

reclamació tan ben fonamentada i documentada com

aquesta i, és clar, no té gens de ganes d'haver de

molestar al seu cap amb aquesta neciesa que l'està

posant entre la dalla i la paret.

En Joan Sorigosa obre els ulls, se sent un pèl

desorientat per l'efecte de les drogues. Veu la cara

de decepció dels seus fills i, aferrat a la llibreta, diu

amb veu ferma: *"Us haureu d'esperar uns quants*

dies, malparits".

ISAAC CORTÉS I DOMINGO (Instagram: @isaacid)

visita la
web del ZS

zonasec

www.zonasec.cat

EL DIARI DEL Poble-SEC

DESCUBRE LA NUEVA...

NOU DE LA RAMBLA 145
08004 BARCELONA
PARALLEL

M L2 L3

SALA

Plataforma

DJ
80S 90S
FUNK TIME
OLDIES ROCK
RUMBEATS
R&B MUSIC
INDIE
ETC...

ABIERTO
JUEVES · VIERNES · SÁBADOS
Y VIGILIAS DE FESTIVOS

info@salaplataforma.com

WWW.SALAPLATAFORMA.COM

La Matalasseria

MATALASSERIA TRADICIONAL CATALANA

Roser, 6 • 08004 BCN • 93 442 66 73 • lamatalasseriabcn@gmail.com

Comandes a domicili a partir de 20 euros
☎ 931 923 814
☎ 671 302 001

Celler de Ronda

Vins • Licors • Caves • Cerveses Artesanes

Ronda Sant Pau, 77, local 1 - Barcelona
E-mail: cellerderonda@gmail.com
Facebook: celler de Ronda Barcelona

Si us voleu anunciar:
Tel. 699 27 18 25
Tel. 699 73 97 79
zonasec@hotmail.com

OBRIM LA FINESTRA A LA INFORMACIÓ MÉS PROPERA

- La premsa de proximitat informa, integra, dinamitza i cohesiona la comunitat.
- El periodisme és la millor garantia davant les falses notícies. Sense mitjans, la societat s'empobreix i és menys plural, participativa i s'afebleix la democràcia local.
- Les empreses i sobretot les administracions públiques han de prioritzar els mitjans de proximitat com a suport publicitari. Una inversió que sempre retorna.
- Sense publicitat no hi ha mitjans i sense mitjans no hi ha informació veraç i contrastada.

amic

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació